

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Verkko: maaseuduntulevaisuus.fi
Facebook: facebook.fi/maaseuduntulevaisuus
Twitter: @maastul

PÄÄKIRJOITUS

Maakuntien tärkeää tuntea vahvuutensa

Ruuantuotanto painottuu Suomessa vahvasti läntisiin maakuntiin. Luonnonvarakeskuksen (Luke) mukaan selvä ykkönen on Varsinais-Suomi, jonka maataloilta lähti viime vuonna tuotteita markkinoille lähes 500 miljoonan euron arvosta (MT4.11.).

Yli 300 miljoonan euron tuotantoon ylsivät maakunnista myös Etelä-Pohjanmaa ja Pohjois-Pohjanmaa. Vahva maitomaakunta Pohjois-Savo yltää 269 miljoonalla eurolla Luken listauksen neljänneksi.

Maataloustuotannon arvo ilman tukia oli Suomessa viime vuonna yhteensä 3,3 miljardia euroa. Summa on yksinkin suuri mutta moninkertaistuu jalostuessaan elintarvikkeiksi kuluttajalle ja työpaikoiksi koko ruokaketjuun.

» Jos ikkunasta näkyy peltoja ja metsiä, näkymä kannattaa huomioida maakunnan kehittämisessä.

Muutamasta kärkimaakunnasta huolimatta maatalous ja sen merkitys jakautuvat Suomessa maantieteellisesti laajalle alueelle. Rahalla mitattuna kolme suurinta maatalousmaakuntaa tuottavat vain reilun kolmasosan koko maan tuotannosta. Tehtävää jää siis muillekin.

Raha on monessa asiassa hyvä mittari, mutta yksin käytettynä se voi johtaa tarkastelijan harhaan. Maakuntien maatalouden tuotantoeroja selittääkin eniten maakunnan koko ja se, paljonko maakunnassa on peltoa.

Ei siis ole ihme, että läntisen Suomen peltoalueilla maataloustuotanto on Itä- ja Pohjois-Suomen metsäisiä maakuntia suurempaa. Vertailu ei tee Itä- ja Pohjois-Suomen maataloudesta vähempiarvoista eikä toisaalta kerro mitään tuotannon tehokkuudesta.

Ei ole syytä epäillä, etteikö omalla maataloudella olisi merkitystä esimerkiksi Päijät-Hämeelle, Kainuulle tai Lapille, vaikka ne tuotannon arvolla mitattuna jäävätkin kauas tilastokärjestä.

Pienen tilakoon Etelä-Savossa on taas keskitytty luomu- ja erikoistuu-tantoon. Jos tuotannonarvo suhteutetaan peltohehtaareihin, maakunta ohittaa esimerkiksi Varsinais-Suomen ja kolkuttelee vertailun kärkisijoja.

Hyrrän pyöritys käy kalliiksi

Maaseutuviraston toimimaton tietokoneohjelma on jumittanut maatilojen investointeja miljoonien eurojen arvosta. Kun tukipäätöksiä ei saada ulos Hyrrä-ohjelmasta, alan tarvitsemat investoinnit lykkääntyvät tulevaisuuteen.

Päätöksiä on Hyrrästä alkanut jo tippuakin – tosin hitaasti ja myöhässä. Hitaus on tarkoittanut rakennushankkeiden siirtämistä ainakin alkavan talven yli. Varattu työvoima ja tarvikkeet odottavat joutilaina. Kun investoinnit seisovat, myös talous seisoos. Hyrrän hidas pyöritys käy Suomelle kalliiksi.

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Päätoimittaja: Mikael Pentikäinen
Toimituspäälliköt: Jussi Martikainen, Tiina Taipale
Julkaisija: Viestilehdet Oy
Jätä uutisvinkki: uutispaallikot@mt1.fi
Anna palautetta: toimitus@mt1.fi

Maaseudun Tulevaisuus on maa- ja metsätaloustuottajain äänenkannattaja. Se pitää maaseudun ja sen elinkeinojen puolta sekä huolehtii maaseudun henkisestä ja taloudellisesta hyvinvoinnista.

VIERAILIJA

Vierailu Indonesiaan

Poliitikon, saati ministerin ei kannata kirjoittaa ja puhua matkoistaan. Ei, vaikka aiheita olisi, ja hyviä uutisia. Päätin tehdä poikkeuksen. Miksi?

Siksi, että Suomi horjuu pitkäaikaisen lamaantumisen kuilun partaalla. Tarvitsemme rohkaisua ja hyviä uutisia suomalaisen työn ja yrittämisen puolesta. Kaikki konstit on käytettävä.

Vanha maailma ei palaa. Historiassa ei tapahdu enää mitään, on toimittava tässä päivässä, rohkeasti. Ilmaiseksi ei saa mitään, kukaan ei kanno leipää suomalaisten suuhun. Se on reittivä maailmalta. Avain on korkea laatu ja yksilöllinen tuote. Me osaamme molemmat.

Kävin Indonesiassa. Tapasin sekä ulkoministerin että presidentin. Maamme suhteet ovat hyvät ja vakaalla pohjalla. Tämän totesi myös valtiovierailulla käynyt Tasavallan presidentti Sauli Niinistö.

Ystäviä kavalassa maailmassa ei koskaan ole liikaa. Indonesia on valtava maa, jossa asuu

250 miljoonaa ihmistä kolmella aikavyöhykkeellä. Indonesia on maailman suurin muslimimaa, väestöstä lähes 90 prosenttia on muslimeja. Kristittyjä on toistakymmentä miljoonaa, siis noin kaksinkertaisesti meihin suomalaisiin verrattuna.

Mikä tärkeintä, eri väestöryhmien kesken vallitsee rauha. Allekirjoitin Jakartassa niin sanotun Yhteistyöpöytäkirjan (MoU) koskien energiatehokkuutta, uusiutuvia energialähteitä ja energiapolitiikkaa laajemminkin.

Suomella on Indonesiassa valtavat mahdollisuudet tehdä bisnestä ja kauppaa. Tähän saumaan pitää tarttua kaksin käsin. Hyviä tuotteita meillä on, myyntimiehiä tarvitaan. Iskun paikka on Nyt.

Suomi tarvitsee vientiä ja vapaakauppaa. Me emme elä pelkällä kotimaisella kuluksella. Sekin on tärkeää, sillä kansalaisten ostovoima on avainasioita lamaannuksen voittamisessa. Ovia pitää avata, ne eivät aukea itsestään. Har-

vaa tuotetta tullaan kotoa kemaan.

Aasian maissa presidentillä ja ministerillä on merkitystä. Ovet aukeavat toiseen malliin kuin tuijottamalla Merikasarmilla jäänmurtajan seinää ja laittamalla meiliä maailmalle.

» Työ ja yrittäminen ovat tämän hevosmiehen kaksari.

Korkea poliittinen edustus takaa pääsyn oikeiden ihmisten puheille, loppu on sitten yrityksistä ja ammattitaidosta kiinni. Olin näkemääni tyytyväinen, suomalainen bisnesvaltuuskunta osasi asiansa. Kun kauppooja tulee, tuntee olevansa mukana takamaassa leipää kotimaan pöytiin.

Kansantalouden tilinpito on monimutkaista. Suu presidentti ja ulkoministeri menevät Indonesiaan, se näyttättyy kuluna. Jos heidän avullaan saadaan kauppooja, työtä ja toimeentuloa, hyöty kirjataan muil-

le momenteille. Silti, Suomi ja suomalaiset siinä voittavat, jos työ ja yrittäminen käyvät kaupaksi.

Uusiutuva energia ei ole mitään huuhaata. Sen merkitys kasvaa. Oikoteitä ei ole, eikä tukipolitiikalla pidä luoda rahastusautomaatteja tuulivoiman tapaan.

Jätteen hyötykäyttö on suuri mahdollisuus. Tulevaisuudessa asiat voivat kiepsahata päälaelleen. Nyt jätehuolosta maksetaan, mutta voi tulla aika, jolloin jätteestä maksetaan. Se on tulevaisuudessa raaka-ainetta ja sitä tarvitaan.

Indonesia on monin tavoin kehittämätön maa. Tarvitaan tie- ja satamainvestointeja sekä energiaa. Meillä on Suomessa valtavasti tietoa ja osaamista näillä aloilla.

Markkina on iso, ja siellä meillä on jo jalkaa oven välissä. Nyt pitää vaan kääntää naimiskaa kaakkoon ja ottaa mikä otettavissa on.

Suomalainen koulutus on

hyvässä maineessa. Totesin matkan aikana monta kertaa, että kansa kannattaa koulutaa. Myös naiset ja tytöt, sillä kansakunta on tyhmä, jos se jättää puolet lahjakkuuskapasiteeteistaan käyttämättä.

En ole mikään naisasiamies, mutta tosiasiat sanon, kun tilaisuus tulee. Saattaa mennä jopa paremmin perille, kun sanoja on karu suomalainen mies.

Todennäköisesti, jos tästä matkasta kirjoitetaan, juttu kulkee tapaan ”Soini reissaa”. Kestän sen, jos tämän reissun seurauksena saadaan Suomen työtä ja rahaa. Tarvitsemme molempia kipeästi, sillä Suomi on suosaa eikä sieltä ole oikotietä ylös.

Työ ja yrittäminen ovat tämän hevosmiehen kaksari. Pelaa tätä yhdistelmää itse. Se on viikon pelivihje ja vain veikaamalla voit voittoa.

TIMO SOINI
perussuomalaisen puheenjohtaja, ulkoministeri
timo.soini@formin.fi

LEHTIKATSAUS

Katsastuksia vara vähentää

Keskisuomalaisen mukaan autojen katsastuksia voitaisiin vähentää, kuten liikenteen turvallisuusviraston johtaja on julkisuudessa esittänyt.

”Trafin johtajan keskusteluaus on aiheellinen. Suomi voisi siirtyä EU:n säännösten mukaiseen kahden vuoden välein tapahtuvaan katsastukseen. Ensimmäinen katsastus tulisi vasta auton ollessa neljävuotias. Nykyisen suomalaisen lainsäädännön mukaan auto on ensimmäisen kerran katsastettava kolmen vuoden iässä, sitten viisivuotiaana ja sen jälkeen joka vuosi.

Harkita voisi myös huolto-ohjelman mukaan huollettujen autojen automaattista katsastusleimaa. Turhien normien ja sääntelyn purku on järkevää.”

Nettitaitoja iäkkäille

Kaleva kantaa huolta ikäihmisten tilanteesta, kun julkiset palvelut katoavat verkkoon. Epätasa-arvoa lisäävän ongelman korjaamiseksi ei ole tehty mitään.

”Paljon voitaisiin tehdä sillä, että sekä laitteet että ohjelmat olisivat helppokäyttöisempiä. Parantamisen varaa on selvästi ohjelmien ja laitteiden suunnittelussa, jossa erilaiset lisäominaisuudet tuntuvat painavat enemmän kuin käytön helppous.

Lopulta kyse on asenteista. Halutaanko tukea tarvitseva joukko pitää matkassa mukana vai jätetäänkö se selvämään arkeen niin kuin parhaiten kykenee?”

Holtiton uudistus

Savon Sanomat pitää esitystä kauppojen aukiololain kumoamista holtittomana uudistuksena.

”Eduskunnalle eivät varmaan kuulune yrittäjien enstisestäään pidettyvien työaikojen ongelmat tai sen moraalinen oikeutus. Sen sijaan eduskunta joutunee hyvin pian ottamaan kantaa ja tekemään lisäbudjettia ympärivuorokautisten ja 365 päivää auki olevien päiväkotien lisäämiseksi.

Tätäkö todella eduskunta kuvittelee äänestäjien halua-van? Autioituvat keskusta ja kauppakeskukset ja muutama iso hypermarket kaupunkien laidoilla, joissa muutama kas-sahenkilö ja hyllyntäyttäjä!”

PÄÄTOIMITTAJALTA

OP-ryhmän on aika halpuuttaa

Suomen 2014 yhteisöverotlaston ylivoimainen ykkönen oli OP-ryhmä 330 miljoonaa euron veroilla.

Seuraavia olivat Supercell ja Nordea, joilta molemmilta kertyi 174 miljoonaa euroa.

Osuuspankkien vuoteen osui erityistapahtumia, jotka nostivat veroja. Esimerkiksi Pohjolan Pankin veto pörssistä toi luovutusvoittoja paikallisille osuuspankeille. Niistä tuli veroja 109 miljoonaa.

OP-ryhmän tulokunto on kestänyt tänä vuonna. Tammisyyskuussa se on tehnyt voittoa jo lähes miljardin. Se tietää noin 200 miljoonan yhteisöveroja.

Verojen maksaminen ei ole häpeä, päinvastoin. Ilman veroja ei ole julkisia palveluita.

Pääjohtaja Reijo Karhinen kantaa urhoollisesti suurimman veronmaksajan taakkaa. Tulkitseen, että hän on tilanteesta jopa ylpeä.

Ovatko hirmutulos ja jättiverot kuitenkin ylpeyden aihe – osuuspankille?

Osuuspankki on asiakasomistajiensa pankki, jonka pitäisi tarjota palveluita mahdol-

lisimman tehokkaasti ja laadukkaasti jäsenilleen.

Sen tehtävä ei ole lähtökohtaisesti maksimoida pörssihtiön lailla tulosta saati veroja.

Osuuspankki tekee tulok-sensa omistajillaan. Asiakasomistajat maksavat lainoista korkoa, palvelu- ja vakuutusmaksuja ja sijoitustuotteiden kuluja. Pankki tekee myös tiliä, kun se maksaa pientä korkoa talletuksista ja sijoittaa niitä paremmalla tuotolla.

Kun OP-ryhmän tulos paranee, sen pitäisi näkyä koroissa, maksuissa ja palveluissa omistaja-asiakkaiden hyväksi – ei veroissa, jotka ovat tulonsiirto asiakkailta valtiolle.

Myönnän, ettei asiakasetujen ja terveen tuloksen optimointi ole helppoa suuressa ja valvotussa liiketoiminnassa. Nyt tasapaino ei näytä kuitenkaan olevan kohdallaan.

S-ryhmä aloitti alkuvuodesta halpuutuksen. Se lähti alentamaan kuluttajahintoja.

Osuuskauppa perusteli ratkaisua tehtävällään: sen tarkoitus on auttaa jäseniä, ja paras tapa auttaa on myydä edullisesti ruokaa.

Se auttaa kuluttajia vaikka iskee voimalla ruokaketjuun.

OP-ryhmän halpuutus auttaisi paitsi kuluttajia- myös kaikkia yrittäjäasiakkaita, myös maataloja. Monelle OP-ryhmä on ainut vaihtoeht, kun Nordea on vetäytynyt monelta paikkakunnalta.

Pankkien kovat tulokset kertovat tietenkin myös vähäisestä kilpailusta.

S-ryhmä on kertonut ottavansa halpuutuksen katteistaan. Käykö näin, aika näyttää.

OP-ryhmällä on ainakin katteita, joista tinkii omistaja-asiakkaan hyväksi.

Sekin on tiedossa, ettei OP-ryhmä ole tehokkuuden etuvartio. Ryhmässä riittää hallintoa ja palatseja, muuallakin kuin Helsingin Vallilassa.

Tässä Osuuspankki ei poik-kea muista finanssijäteistä. Myös Lähi-Tapiolalla on sellainen pyytinki, että pitää olla eväät, jotta sen jaksaa kiertää.

Kummallakin on myös rakenne, josta on lähes mahdoton tehdä tehokas.

Kuka tämän maksaa? Me omistaja-asiakkaat maksamme – ja maksamme myös pankin mittavat verot.

MIKAEL PENTIKÄINEN
mikael.pentikainen@mt1.fi
@jmpentikainen